

PROP DE VOSALTRES

La diòcesi tindrà un nou diaca

Estimats diocesans:

El proper diumenge, 4 de juny a les 19 hores, a la Catedral, serà ordenat diaca el seminarista Joshua Carrillo. Tots vosaltres el coneixeu perquè ha estat present en els actes diocesans i ha ajudat en la pastoral de les parròquies de Ntra. Sra. de Montserrat i a les de la Unitat Pastoral de la Mare de Déu del Pilar-Santa Maria Magdalena. A més, ha col·laborat molt activament en les iniciatives dels grups de joves de la nostra diòcesi.

Alguns es preguntaran què significa el diacanat a l'Església, encara que ho hem explicat en el *Full Dominical* unes altres dues vegades en els darrers anys, quan van ser ordenats Francisco Doménech i Luis Pérez, que ja exerceixen el seu ministeri en diferents responsabilitats pastorals. Aquesta nova explicació serà amb paraules d'en Joshua després de la conversa que vam mantenir i en la qual li vaig preguntar si podria resumir aquesta funció diaconal, que ell mateix ha sol·licitat i que l'Església li atorga, i el seu estat d'ànim actual dies abans de la celebració.

El candidat començava citant la història dels primers set diaques de l'Església primitiva, segons ens conta el llibre dels Fets dels Apòstols (6,3): «Germans, trieu d'entre vosaltres a set homes de bona fama, plens de l'Esperit Sant i de saviesa...». L'esglaiava poder ser com ells i haver estat escollit per l'Església per a aquest servei. En aquests 6 anys de formació ha viscut un profund procés de discerniment i ha reflexionat molt sobre la seva vida, la seva fe i la seva relació amb els altres. Ha

cregut en ell la necessitat de lliurar la seva persona, amb les seves qualitats i limitacions, a tota la comunitat eclesial. És un pas previ a la futura ordenació de prevere, que li serà administrada en els propers mesos. S'ha preparat amb aquesta finalitat i pot confirmar que se sent estimat per Déu i que l'ha triat per a aquesta important i fonamental tasca, cosa que l'omple d'humilitat i d'alegria, se sent petit però, al mateix temps, enfortit per la gràcia de Déu i acompanyat per les pregàries de familiars i amics. Aquesta elecció de Déu ha donat un sentit nou a la seva vida, dotant-lo de plenitud, d'esperança i de confiança.

Ser diaca és ser servidor de la litúrgia, de la Paraula i de la caritat en comunió amb tota l'Església. El terme ens resulta una mica estrany perquè prové del vocabulari grec. El diaca presta el seu servei de forma radical a l'Església, a totes les altres

persones que el requereixin per escoltar-lo, per atendre les seves necessitats i per orientar els altres a l'encontre amb Jesucrist; perquè, no ho oblidem mai, el diaca és una icona del Mestre, és anomenat servidor a l'estil d'allò que Ell va predicar i de com va actuar amb la gent que li demanava el seu auxili; és també un testimoni de la fe, com sant Esteve, és un custodi dels tresors (els pobres) de l'Església com sant Llorenç. És aquell que per la seva entrega i sacrifici mostra el rostre misericordiós de Déu al món i recorda a tothom que l'Església està sempre al servei de tots, especialment dels més pobres i fràgils de la història passada i de l'actualitat plena de desigualtats i descartats.

Acabo amb unes frases literals del propi Joshua que m'ha deixat escrites per a tots vosaltres: «Per a mi aquesta vocació és exigent i bella al mateix temps. Exigeix una vida d'entrega i de servei, una vida marcada per l'oració i la caritat. Però és també una vocació que, enriquida pel do de l'Esperit Sant, és font d'alegria i de plenitud. En la meua formació per ser prevere, aquest moment és molt especial, al revifar en mi la força de l'Esperit per respondre lliurement i conscient a la crida de Déu». Insistia molt en que comptava amb les pregàries de tots nosaltres que som la seva família propera, perquè els seus pares i el seu entorn mexicà no estaran presents a la celebració, encara que units en l'oració en tot moment.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Reflexions sobre la resurrecció a les Jornades Pasquals

L'Àrea de Formació del Bisbat ha organitzat, els dies 2, 3 i 4 de maig a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana, les Jornades Pasquals destinades a reflexionar, aprofundir i celebrar la Pasqua. Aquest temps litúrgic és el més important de l'any i la resurrecció de Jesús és el fet central de la nostra fe.

Aquestes jornades volen donar lleure a aquest temps i fer una reflexió que ajudi a aprofundir en aquest mis-

teri i en les conseqüències per a la nostra fe i la nostra vida.

D'altra banda, el Consell arxiprestal de Laics de l'arxiprestat de Sant Anas-tasi de Lleida ciutat es va reunir per primer cop el passat 28 d'abril en una trobada als locals de l'Església de Santa Teresa Jornet de Cappedu que va servir per recollir la reflexió feta pels consells pastorals de les parròquies de l'arxiprestat i per marcar les línies d'actuació per al proper curs.

CERCA DE VOSOTROS

La diòcesis tindrà un nuevo diácono

Queridos diocesanos:

El próximo domingo, 4 de junio a las 19 horas, en la Catedral, será ordenado diácono el seminarista Joshua Carrillo. Todos vosotros lo conocéis porque ha estado presente en los actos diocesanos y ha ayudado en la pastoral de las parroquias de Ntra. Sra. de Montserrat y en las de la Unidad Pastoral de la Virgen del Pilar-Santa María Magdalena. Además ha colaborado muy activamente en las iniciativas de los grupos de jóvenes de nuestra diócesis.

Algunos se preguntarán qué significa el diaconado en la Iglesia, aunque lo hemos explicado en el *Full Dominical* otras dos veces en los últimos años cuando fueron ordenados Francisco Doménech y Luis Pérez y ya ejercen su ministerio en distintas responsabilidades pastorales. Esta nueva explicación será con palabras de Joshua tras la conversación que hemos mantenido y en la que le pregunté si podría resumir esta función diaconal, que él mismo ha solicitado y que la Iglesia le otorga, y su actual estado de ánimo días antes de la celebración.

Empezaba citando el candidato la historia de los primeros siete diáconos de la Iglesia primitiva según nos cuenta el libro de los Hechos de los Apóstoles (6,3): «Hermanos, escoged de entre vosotros a siete hombres de buena fama, llenos del Espíritu Santo y de sabiduría...». Le sobrecogía poder ser como ellos y haber sido escogido por la Iglesia para este servicio. En estos 6 años de formación ha vivido un profundo proceso de discernimiento y ha reflexionado mucho sobre su vida, su fe y su relación con los demás. Ha crecido en él la necesidad de entregar su persona, con sus cualidades y limitaciones, a toda la comunidad eclesial. Es un paso previo a la futura ordenación de presbítero que le será administrada en los próximos meses. Para ello se ha preparado y puede confirmar que se siente querido por Dios y que lo ha elegido para esta importante y fundamental tarea, lo cual le llena de humildad y de alegría, se siente pequeño pero, al mismo tiempo, fortalecido por la gracia de Dios y acompañado por las oraciones de familiares y amigos. Esta elección de Dios le ha dado un sentido nuevo a su vida dotándole de plenitud de esperanza y confianza.

Ser diácono es ser servidor de la liturgia, de la Palabra y de la caridad en comunión con toda la Iglesia. El término nos resulta un tanto extraño porque viene del vocabulario griego. El diácono presta su servicio de forma radical a la Iglesia, a todas las demás personas que lo requieran para escucharlas, para atender sus necesidades y para orientar a los otros al encuentro con Jesucristo; porque, no lo olvidemos nunca, el diácono es un icono del Maestro, es llamado servidor al estilo de lo que Él predicó y actuó con las gentes que le pedían su auxilio; es también un testigo de la fe como san Esteban, es un custodio de los tesoros (los pobres) de la Iglesia como san Lorenzo. Es aquél que por su entrega y sacrificio muestra el rostro misericordioso de Dios al mundo y recuerda a todos que la Iglesia está siempre al servicio de todos, especialmente de los más pobres y frágiles de la historia pasada y de la actualidad llena de desigualdades y descartes.

Termino con unas frases literales del mismo Joshua que me ha dejado escritas para todos vosotros. «Para mí esta vocación es exigente y hermosa a la vez. Exige una vida de entrega y de servicio, una vida marcada por la oración y la caridad. Pero es también una vocación que, enriquecida por el don del Espíritu Santo, es fuente de alegría y de plenitud. En mi formación hacia el presbiterado, este momento es muy especial al reavivar en mí la fuerza del Espíritu para responder libre y conscientemente a la llamada de Dios». Insistía mucho en que contaba con las oraciones de todos nosotros que somos su familia cercana porque sus padres y su entorno mejicano no estarán presentes en la celebración, aunque unidos en la oración en todo momento.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Mor Xavier Garcia, director de colònies i professor de l'Episcopal

El director del servei de colònies del Bisbat de Lleida i cap de cicles formatius del Col·legi Episcopal de Lleida, Xavier Garcia Albero, va morir el dissabte 6 de maig als 52 anys d'edat en un accident de trànsit a la carretera N-230 al Pont de Montanyana. Molt apreciat al sector educatiu, també va participar de forma activa en els campanyes que organitza a Tinduf la Paeria amb Sàhara Ponent.

L'accident es va produir a les 13.50 hores, quan el vehicle que conduïa va sortir pel marge dret de la via i va xocar contra una arqueta de pedra. Garcia tornava a Lleida després d'haver anat a reparar la piscina de la casa de colònies Montsant de Vilaller quan, per causes que es desconeixen, va sortir de la via.

Garcia havia desenvolupat tota la seua carrera professional a l'Episcopal, col·legi del qual la seua esposa també és docent i en el qual ell havia estudiat i on el seu pare també havia estat mestre i di-

rector. Durant anys també havia estat director de l'Esplai Epis. La seva pèrdua ha estat un cop dur per a la comunitat educativa del centre, que va quedar consternada amb la notícia.

El funeral per Garcia es va fer a la Catedral de Lleida, amb una cerimònia multitudinària presidida pel bisbe Salvador, que en la seva homilia va ressaltar els valors cristians que van acompanyar tota la seva vida, i va tenir paraules d'acompanyament per a la seva esposa, fills, germans i pares.

Comiat a mossèn Serafí Jou

La diòcesi de Lleida ha acomiadat el prevere Serafí Jou Llorenç mort, el passat 11

de maig als 88 anys, a la Clínica del Perpetuo Socorro. El funeral es va celebrar a la Catedral de Lleida

i va coincidir amb la missa per la festivitat del beat bisbe Salvi Huix, màrtir el 1936, quan fou afusellat en el context de la Guerra Civil.

Nascut a Montclar d'Urgell, al municipi d'Agramunt, el 1934, i ordenat sacerdot el 31 de maig de 1958, Mn. Serafí havia desenvolupat el seu ministeri sacerdotal en diferents parròquies, com la de Juneda (1958-1961), Tragó de Noguera, Alberola i Boix (1961), i Sant Josep i Sant Martí de Lleida (1961-1964). Sobretot serà recordat als Alamús, on va ser ecònom de la Parròquia de Sant Martí durant vint anys (1964-1984). Posteriorment va ser adscrit a les parròquies del Santíssim Salvador de Lleida i de la Sagrada Família i capellà de la Clínica del Perpetuo Socorro.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La santedat no és un programa d'esforços i de renúncies; és, abans de res, l'experiència de ser estimats per Déu, de rebre gratuïtament el seu amor, la seva misericòrdia» (8 de novembre).

@Pontifex_es: «El bé està amagat, és silenciós, requereix un treball lent i continu. Perquè l'estil de Déu és discret, no s'imposa; és com l'aire que respirem, no el veiem però ens fa viure i el notem només quan ens falta» (15 de novembre).

@Pontifex_es: «No ens cansem de treballar per a afrontar la dramàtica emergència del canvi climàtic. Adoptem decisions concretes i amb visió de futur, pensant en les generacions joves, abans que sigui massa tard» (17 de novembre).

@Pontifex_es: «On trobar la força per a posar-se al servei dels altres amb generositat? En l'oració i en la contemplació silenciosa de Crist. La trobada orant amb Jesús ens omple el cor de la seva pau i del seu amor, que podem donar als altres» (18 de novembre).

Atenció espiritual en la malaltia i envellir en positiu

El coordinador del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut (SIPS-Catalunya) i delegat de Pastoral de la Salut de la diòcesi de Tortosa, Mn. Joan Manuel Bajo Llauredó, va pronunciar el passat 4 de maig la conferència «Atenció espiritual en la malaltia i la vellesa», dins la jornada formativa que organitza la Pastoral de la Salut de Lleida amb motiu de la Pasqua del Malalt.

El dia abans, Mn. Ramon Prat va cloure les Jornades de Formació «Envellir en positiu», pensades i organitzades des de quatre entitats diocesanes de Lleida: Càritas Diocesana des del programa «Gent Gran», l'Hospitalitat de Lourdes, la Pastoral de la Salut i Vida Creixent. Des del Paranimf de l'Acadèmia Mariana de Lleida, Prat va parlar de «Fer-se gran des de la fe».

Caputxins i fidels de la Canonja a Lleida

Feligrsos de l'Arquebisbat de Tarragona visiten Lleida

La comunitat de pares caputxins d'Arenys de Mar van visitar Castellans aquest 1 de maig, en la sortida de convivència que organitzen cada any i que en aquesta ocasió els va dur al poble d'un dels seus membres, el jove caputxí fra Òscar Bernaus.

D'altra banda, un nombrós grup de feligrsos de la Parròquia de Sant Sebastià de la Canonja, de l'Arquebisbat de Tarragona, encapçalats pel seu rector, Mn. Joan Miquel Bravo, van viatjar a Lleida el passat 2 de maig per conèixer el seus monuments.

Desfilada de «Robes del món» de Càritas

La plaça Sant Josep de Lleida va acollir, el passat 5 de maig, la desfilada «Robes del món» organitzada per Càritas Diocesana de Lleida amb la col·laboració d'Illerna, Acadèmia Casanova i altres entitats de la ciutat. La iniciativa tenia com a objectiu donar a conèixer la diversitat cultural de Lleida a través de teixits procedents de tot el món. Els assistents a la desfilada van poder veure més de 30 combinacions diferents de models de roba. L'acte s'emmarca dins del programa d'Atenció al Fet Migratori de Càritas que busca posar de manifest que la indústria tèxtil pot ser una bona sortida laboral per a les persones migrants.

REFLEXIONS

Hiperpaternitat i eugenèsia liberal

La hiperpaternitat és un mot que resumeix el comportament de certs pares que es comprometen tan intensament i extensament en l'educació dels seus fills que els controlen i els supervisen fins als més petits detalls de la seva vida privada.

Intervenien en tots els aspectes de la seva vida escolar i social. Són pares tan obsessivament preocupats per l'èxit dels seus fills que els sobreestimen amb tota mena d'activitats extraescolars. Controlen rigorosament el seu temps i no els deixen ni un espai lliure per fer la seva pròpia experiència social de la vida.

La hiperpaternitat es pot qualificar com una forma de perversió, que pretén modificar el nostre model educatiu tot augmentant la càrrega d'atenció dels infants i la càrrega de treball dels seus progenitors. Enfront d'aquesta tendència, cal subratllar que l'aprenentatge consisteix, justament, en l'experiència personal de certes contrarietats. El camí és, de fet, més rellevant que l'arribada i la dificultat estimula en l'infant la imaginació, la intel·ligència i la cooperació amb altres per trobar sortides. La hiperpaternitat, lluny d'estimular l'autonomia funcional de l'infant, l'atrofia i avala la pràctica del paternalisme i del proteccionisme.

Quina relació hi ha, però, entre el transhumanisme i la hiperpaternitat? Què tenen a veure les noves tecnologies amb el control i la supervisió educativa?

Les biotecnologies aplicades a la vida humana emergent obren un munt d'interrogants. Mai com en l'actualitat, l'ésser humà havia tingut tantes possibilitats reals de poder modificar, alterar, manipular i transformar la vida humana emergent. Mai com ara el debat tecnològic havia estat tan present en l'esfera escolar. Emergeixen iniciatives de tot ordre que, profundament enllaçades amb la tecnologia més sofisticada, tenen com a objectiu millorar, significativament, el rendiment escolar dels infants.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. □ Dilluns (lit. hores: de la Solemnitat) [Gn 3,9-15.20 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 86 / Jo 19,25-34]. Tortosa: sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.

30. ■ Dimarts (lit. hores: 4a setm.) [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Sant Feliu de Llobregat: □ beat Pere

Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere; sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institucions diverses; santa Joana d'Arc, verge, patrona de França.

31. □ Dimecres [So 3,14-18 (o bé: Rm 12,9-16b) / Sl: Is 12 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.

1. □ Dijous [Gn 22,9-18 (o bé: He 10, 4-10) / Sl 39 / Mt 26,36-42]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.

2. ■ Divendres [Sir 44,1.9-13 / Sl 149 / Mc 11,11-26]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs.

3. ■ Dissabte [Sir 51,17-27 / Sl 18 / Mc 11,27-33]. Sant Carles Luanga i

companys, màrtirs a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i màrtir a Còrdova.

4. □ Diumenge vinent, Santíssima Trinitat, (lit. hores: de la Solemnitat) [Ex 34,4b-6.8-9 / Sl: Dn 52a-56 / 2C 13, 11-13 / Jo 3,16-18]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

Diumenge de Pentecosta (A)

COMENTARI

Tots quedaren plens de l'Esperit Sant

Avui celebrem la gran diada de la Pentecosta, la vinguda de l'Esperit Sant sobre els apòstols i també damunt de tots nosaltres. L'Esperit Sant és, podem dir, l'ànima de l'Església. Per això són tan diversos els seus fruits. La primera lectura ens ha narrat, de forma visible, la irrupció d'aquest Esperit en els apòstols, com una *ventada violenta* i com *unes llengües de foc*. Ja podem veure aquí la força de l'Esperit que empeny els deixebles a predicar l'evangeli de Jesús. I la mateixa escena ens parla d'un fruit molt concret: *Tots nosaltres* (de diferents nacions i llengües) *els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües*. El missatge de Crist es fa comprensible a tots malgrat ser de races, llengües o cultures diferents. Al contrari del que va passar a Babel: allà parlant una mateixa llengua, no s'entien; aquí en la diversitat, tots es troben units en el missatge de Crist. L'evangeli subratlla un altre aspecte molt important. Diu Jesús: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó*. Cap home no pot perdonar els pecats; només els perdona Déu i aquells que han rebut de forma especial aquest do de l'Esperit de Déu. Jesús ha començat comunicant la pau; l'Esperit allibera de la por: *els apòstols eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus*. Per això Jesús per dues vegades diu: *Pau a vosaltres*. I ara és també l'hora de la missió: *Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres*. I per això els hi dona l'Esperit. Sant Pau recorda que només podem proclamar la nostra fe si som moguts per l'Esperit: *Ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit*. I subratlla també la unitat de tots els creients: *Tots nosaltres jueus o grecs, esclaus o lliures hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos*. No hi ha cap diferència entre cristians i tots formem un sol cos. Són aquests els fruits de l'Esperit en la nostra vida: comunió, pau, missió?

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplaba fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamadas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».